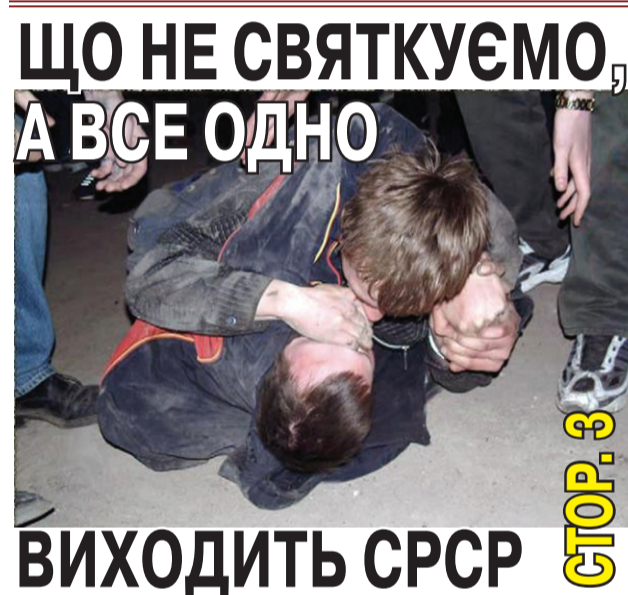
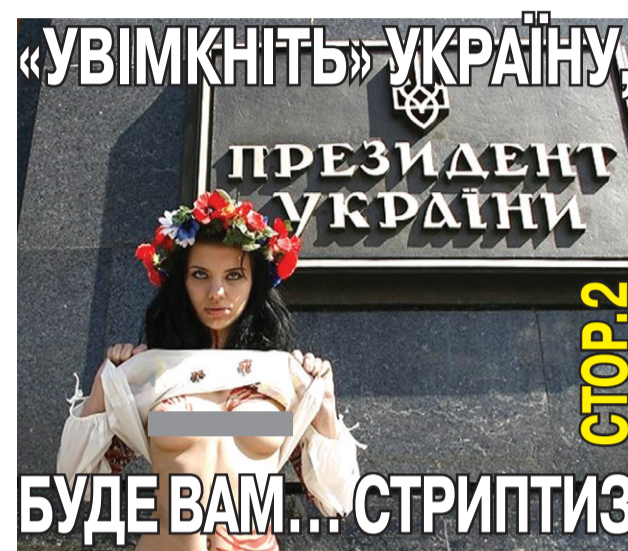

№5 (2769), середа 2 лютого 2011 року *Виходить з 1957 року*

ГЕННАДІЙ ВІВДЕНКО:
**«СПОЧАТКУ МИ БАГАТІЄМО,
А ТОДІ ПОЧИНАЄТЬСЯ
ДЕМОКРАТІЯ»** **СТОР. 14**

» СВОЮ ПЕРЕДВИБОРЧУ ОБЦЯНКУ – ОСОБИСТО ПОСПРИЯТИ ЗБІЛЬШЕННЮ НАРОДОНАСЕЛЕННЯ РІДНОЇ КРАЇНИ – ВІКТОР ЯНУКОВИЧ ІСТОТНО ПОСИЛИВ У ДАВОСІ. ТЕМАТИЧНО...

28 січня, перед скупченням еліти світового «пролетаріату», кілька разів поспіль він намагався вимовити «абракадаброве» слово «увімкнути» (услужив прес-секретар). Однак після того, як язик навідріз відмовився відтворити ідіотське дієслово, Президент плавно перейшов до експромту. Офіційна промова одразу забула «яскравими барвами». Особливо, коли сюжет сягнув «максимальної точки розжарювання», – неповторних, прекрасних, м'якосердих українських жінок.

На думку Гаранта, вони, наче ті тендітні вазони, розквітають із наближенням весни. Мовляв, всі присутні очманіли б, якби побачили українську жінку оголеною. Правда, мети цього «національного роздягання» Янукович не пояснив. Тому здивовані дипломати мали самі здогадатись про справжні причини спокусливого народного звичаю.

Пані Меркель, напевно, дуже здивувалась особливостям східноєвропейського клімату, здатного зігрівати оголених красунь одразу після танення снігів. Польський экс-очільник Квасневський подумав про кар'єрську забаву – «дурень на роздягання», вельми популярну серед українського студентства та податкового чиновництва. А француз Саркозі, ймовірно, уявив собі безкрайній «Мулен Руж» від Ужгорода до Луганська й від Чернігова до Ялти. А чого ще чекати від «дикого» француза?

Щодо національного загалу, то у своїх здогадах він поділився за гендерними ознаками. Так наш головний редактор вважає, що Янукович найближчим часом (до Євро-2012) легітимізує аматорський гурт «Фемен», який на «внутрішньому ринку» уславився публічними «топлесами» на Банковій та біля Верховної Ради. А його замісниця, навпаки, припускає, що Президент заду-

мав перетворити всю країну на такий собі «Фемен» на суспільних засадах. Без матеріального заохочення (хоча б пільги за сплату електроенергії) вона прогнозує бойкот населенням креативних планів Президента. Принаймні з боку кращої половини співгромадян.

Хай там як, а українцям варто поради́ти за свого обранця. Нудну процедуру банального самовихвалення він примудрився перетворити на талановиту виставу одного актора. Розважив та спокусив прихованим підморганням і президентів, і пролетарів, і антиглобалістів. Гадаю, на початку березня нам треба очікувати на небувалій туристичний бум із ближнього та дальнього «прекрасного далека». Головне, не «облажтись», не «впасти мордою в багнюку», відпрацювати аванси і не зганьбити улюбленого Президента!

Петро БОНДАРЧУК

Що ж чекатиме на «солов'їну» після його ухвалення у Верховній Раді? Не треба бути пророком. Те саме, що сталося з білоруською та казахською. Вони тихенько «наказали довго жити». Кому? Звісно, російській. Але повернемося до «наших баранів».

Інспектор Одеського міського управління ДАІ – сержант Швець – позапланово перетворився на ситуативну «суперзірку». Ролик за його участі б'є всі можливі рекорди в Інтернеті. Цей «монстр міліцейського інтелекту» на всі навколишні світи публічно продемонстрував свідому неповагу до державної мови. У країні одразу піднялася хвиля обурення неприпустимим ставленням до державної мови, як до атрибута незалежності, з боку державного службовця при виконанні обов'язків.

ДОЧЕКАЛИСЯ. УКРАЇНЬСЬКА ТЕПЕР

РЕПЛІКА

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ, ГАНЕБНИЙ ВИПАДОК 22 СІЧНЯ НА ОДЕСШИНІ ТРАПИВСЯ ШИРОКО РОЗРЕКЛАМОВАНОГО «РЕГІОНАЛАМИ» ТАК ЗВАНОГО ЗАКОНУ ПРО МОВИ.

Цей «продвинутий лицар доріг» відмовився спілкуватись із водієм українською мовою, цинічно назвавши її «телячою». Звісно, після «ангажементу» по всіх національних телеканалах міліцейське керівництво зажадало терміново «відмити» своє «незаплямоване» реноме. Ну добре-добре – майже незаплямоване. З цією метою, і щоб іншим стало за науку, МВС України доручило Департаменту ДАІ негайно провести службу перевірку за наведеними фактами, та, у разі їх підтвердження, вжити відповідних заходів реагування. Перевірили, вжили, відреагували. Сержанта терміново звільнили з органів внутрішніх справ. Більш того, водночас дисциплінарного впливу зазнало і керівництво «відставної кози барабанщика», яке не спромоглося забезпечити йому належну професійну підготовку, що відповідає високому статусу старшого сержанта міліції. Принаймні вони мали примусити «жезлоносця» розуміти «телячу мову».

Однак більше хвилює не інцидент, а тенденція, сплеск неповаги та зверхності до всього українського як серед національного маргінесу, так і серед представників офіційних установ. За попередньої влади таких казусів з дайшниками не траплялося. І не нахабніли вони без міри, як легендарний (вже колишній) сержант Швець. Згадайте ролик. Українофоб у погонах спочатку зупинив водія, а потім вже почав вигадувати порушення. Вигадав, на свою голову...

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

РЕПЛІКА

ЯКЩО НЕ БАЖАЄШ ГОДУВАТИ АРМІЮ... НАГОДУЙ СБУ

ТАКА ПЕРЕФРАЗОВАНА МУДРІСТЬ НАШТОВХУЄ ПЕРЕСІЧНОГО ГРОМАДЯНИНА НА ДУМКУ, ЩО В «ДАНСЬКОМУ КОРОЛІВСТВІ» ЩОСЬ ПІШЛО НЕ ТАК. У ТОЙ ЧАС, КОЛИ УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ «НА ВСЮ ІВАНІВСЬКУ» КРИЧАТЬ ПРО 90-ВІДСОТКОВУ МОРАЛЬНО-ФІЗИЧНУ ЗНОШЕНІСТЬ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ, УКРАЇНЬСЬКА ВЕРХІВКА РОБИТЬ СТАВКУ НА ПОЛІЦЕЙСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ «ВНУТРІШНЬОГО КОРИСТУВАННЯ».

Постає питання – чому? Не варто бути Вінстоном Черчиллем, аби збагнути ризики, які бачить перед собою нова влада. Тож, природно, вкладає гроші у корпоративну безпеку. А армія? А що армія? Вона для загального спокою. Мабуть, високих можновладців не дуже хвилює «загал».

УРЯД АЗАРОВА БЮДЖЕТОМ НА 2011 РІК ФАКТИЧНО ЗНИЩУЄ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ!

Так вважає міністр оборони опозиційного уряду, народний депутат від ВО «Батьківщина» Микола Петрук. «Гроші, які виділяють на армію, свідчать про те, що вона їм не потрібна. В таких умовах за два-три роки Збройні сили України припинять своє існування як інститут», – повідомив він.

Також пан Петрук підкреслив, що закладені в проєкті держ-

бюджету видатки на Збройні сили не вирішать проблеми армії, а передбачені «копійки» не підвищать рівень бойової підготовки. Для довідки: на реформування та розвиток Збройних сил – 168 млн. грн. Закупівля і модернізація озброєння та військової техніки – 270 млн. грн. І це при тому, що вертоліт коштує п'ять мільйонів доларів. Народний депутат і міністр оборони віртуального уряду Петрук дивується – як можна фінансування ЗС в 2011 році дорівнювати фінансуванню Міністерства внутрішніх справ. А чого дивуватися? Ми ж не дивуємось. Все розуміємо. І чому фінансування прокуратури, МВД та СБУ збільшилося приблизно у два рази, і чому армія – «на підсоші», і чому 11 тисяч кадрових офіцерів звільнюються в запас. Я б на їхньому місці теж звільнився. Влаштувався б у... міліцію. Там тобі честь, повага та іномарка на додачу.

Олесь М'ЯСНИЙ

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГІПУ»

ТАЄМНИЦЯ ЗА СІМОМА ПЕЧАТЯМИ

НА КОЛИСЬ ДОНЕЦЬКІЙ, А НИНІ СТОЛИЧНІЙ ТРК «УКРАЇНА» ВИХОДИТЬ, МОЖЛИВО, НАЙЗАГАДКОВІШИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВИПУСК ВІТЧИЗНЯНОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ.

Для початку варто поставити читачеві запитання: чому після лютого минулого року головним телевізійним рупором нової влади став канал «Інтер»? Або, якщо трохи перефразувати, чому цим самим ТБ-рупором не стала рідна хлопцям із Донбасу ТРК «Україна», що мало б цілком логічний і прогнозований вигляд? Чи вичерпно в даному контексті може бути така відповідь: у цього каналу недостатньо велике покриття?..

Перші враження від програми під назвою «Події» (ну, добре, «События») для деякого можуть стати непоганим емоційним відкриттям. По-перше основним джерелом приємного подиву є зовнішній антураж передачі: дизайнерам, які працюють над нею, вдалося знайти майже оптимальне поєднання кольорової гами – загальне синє тло чудово поєднується з повсякчас білою сорочкою та жовтою краваткою ведучого. Враження особливо підсилюються, коли згадуєш, як було доти: шойно ТРК «Україна» розпочала шлях від регіональної до республіканської арени, задушливий провінціалізм на каналі відчувався в усіх аспектах, зокрема дизайнерському. Нині від цього не залишилося й сліду.

Втім, найбільший шок очікує при перегляді політичного блоку цього інформаційного випуску. Звісно, будь-який мінімально орієнтований у часі й просторі споживач знає, що навіть мінімальної об'єктивності від програми очікувати не варто – походження каналу всім зрозуміле, так само, як відомою є «рука дающая» йому на безбідне життя.

Проте, як з'ясується, ситуація не така проста й однозначна. Безумовно, жорсткої критики діяльності чинної вітчизняної влади від ведучих «Подій» годі й чекати – це було б занадто. Але ось

він, парадокс: діяльність очільників Партії регіонів тут хвалять, однак без фанатизму (властивому згаданому вище «Інтеру») й дуже стримано.

Так в окремі моменти з цього приводу трапляються дивні, а то й відверто комічні епізоди, один із останніх – розповідь про будівництво в Харкові музею... Партії регіонів. Дико було слухати, як керівник майбутнього закладу, жіночка з зовнішністю сільської вчительки, щиро розповідала, що «люди повинні знати історію»... Або ще можна згадати деякий перебір із святково-хвалебним тоном подачі інформації про життєдіяльність держави – совєтська минувшина дається взнаки. Тим не менше, подібні речі тут трапляються рідко, відтак споживачеві, котрий не знає про донецьке коріння каналу, проблематично буде запідозрити його в цьому.

Стартове здивування при подальшому перегляді зростає: в передачі але презентована точка зору політичної сили Леді Ю. – причому, відповідні коментарі позбавлені тенденційності, сарказму й викривлення. І ця нелогічність стає цілком логічною, якщо звести в один клубок кілька, на перший погляд, різних ниточок...

Нині в скупих коментарях різних політологів доволі часто можна почути, що між двома дуже впливовими в Україні людьми – Віктором Федоровичем і Ринатом Леонідовичем склалися вельми непрості відносини. І що серед трьох політичних кланів, із чийх представників сформовано чинний уряд, саме «групі Ахметова» відведено нечестне «бронзове» місце. Можливо, в цьому варто шукати пояснення відносної незаангажованості випуску новин на ТРК «Україна», каналі, котрий належить найбагатшій людині держави?

Володимир БАНЯС

ТЕРОРИЗМ - ВСІ НА «ЛІНІ ВОГНЮ»

ТРАГЕДІЯ В МОСКОВСЬКОМУ АЕРОПОРТУ «ДОМОДЕДОВО» СКОЛИХНУЛА ВСЮ ЦИВІЛІЗОВАНУ СВІТОВУ СПІЛЬНОТУ. В РЕЗУЛЬТАТІ ТЕРОРИСТИЧНОГО АКТУ 24 СІЧНЯ ЗАГИНУЛО 35 ОСІБ, В ТОМУ ЧИСЛІ ВІСІМ ІНОЗЕМЦІВ.

Серед них одна українка – молодий успішний драматург із Одеси. Маленька донька та чоловік-вдвіць вже ніколи не дочекаються Анну Яблонську вдома. Навпевно вони, як і сотні тисяч інших людей, переймаються нестерпно болючим запитанням: «За що?». За що загинула їхня мама та дружина, хто в цьому винен і де гарантія, що завтра те саме не станеться з нами, поки що живими драматургами, хліборобами чи музикантами? На жаль, гарантії немає. Жодної! Ні в кого!

ТЕРОРИЗМ - ВІД ЛАТИНСЬКОГО СЛОВА «ЖАХ»

Терорист – аморфний «злочинець», який на початку XXI століття перевернув суспільне розуміння «особистої безпеки». Абсолютного визначення тероризму наразі не існує, оскільки в наш час вирізняється понад 100 його різновидів. Проте їх об'єднують деякі спільні риси, що визначають це явище особливою формою жорстокого насильства з удаваною ефективністю застосування. Саме ця удавана ефективність і визначає широке використання терору в еволюції людської історії, як засіб політичної боротьби в інтересах держави, організації чи окремих суспільних груп.

СМЕРТЕЛЬНА «ПАЛИЦЯ ВЛАДИ»

Власне тероризм – це метод політичної боротьби, що полягає в систематичному застосуванні нічим не обмеженого, не пов'язаного з воєнними діями фізичного насильства (убивства політиків, військових або рядових громадян, вибухи, напади, викрадення літаків, автобусів тощо). Зазвичай його пов'язують з діяльністю саме державної влади. Наприклад, за період правління військової хунти Чилі в катівнях, тюрмах і таборів без суду та слідства вбито понад 30 тисяч мирних чилійців. Або внутрішній державний терор, коли громадян безжалюдно знищують у мирних умовах, без видимого застосування військової сили. Як у період тотальних сталінських репресій часів «посилення класової ворожнечі», чи під час геноциду української нації 1933 року.

ОСТАННІЙ АРГУМЕНТ ВІДЧАЮ

Проте за своєю суттю тероризм може бути й антидержавний: опозиційний, консервативний, революційний, релігійний, націоналістичний,

економічний тощо. Це своєрідний акт відплати. В таких випадках він стає злочинним аргументом зневаженої справедливості (звучить аморально, чи не так?), як адекватна відповідь, наприклад, на державний терор. Тоді велика частка відповідальності за тероризм з будь-якого боку лягає на плечі усіх фігурантів протистояння.

ТЕРОР НЕ ВЕДЕ ДО ПЕРЕМОГИ, ТІЛЬКИ ДО ПОМСТИ, ДО НОВОГО ТЕРОРУ

Нескладно прослідкувати деякі історичні прецеденти, що підтверджують концепцію «ланцюгової реакції» у поширенні світового тероризму. Так зовнішній державний тероризм американської влади щодо деяких країн Близького Сходу призвів до «зворотного» явища на внутрішніх теренах США та, врешті-решт, до подій «11 вересня». У свою чергу повітряна атака смертників спровокувала пряму агресію Заходу проти Іраку та Афганістану. Відверта окупація фундаменталістських мусульманських країн дозволила «Аль-Каїді» виправдати активізацію своїх месників по всьому християнському світу.

Другий приклад - Росія. Внутрішні розбірки Москви з чеченськими націоналістами призвели до кровопролитної громадянської війни на Кавказі. Не знайшовши вагомий дипломатичної аргументації, мітрополія ввела на терени бунтівної Ічкерії контингент каральних військ, що «вогнем і мечем» придушив пануючі настрої гірського народу. На державний тероризм РФ чеченське підпілля відповіло жадливіми акціями в Будьоновську, Беслані, Нижньовартовську, Москві тощо. Натомість режим Путіна пообіцяв знайти і знищити всіх ідеологів «кавказького спротиву» - безжалісно мочити їх будь-де, навіть у власному сортирі. Знайшли, знищили й отримали нові теракти на російській території. Отримали вибух у «Домодедово», що забрав життя невинних людей. Навпевно, в цьому найбільший жах тероризму. В його несправедливій сліпоті. За амбіційністю політиків, параноїків і психопатів розпачуються сторонні люди, що прагнуть мира та щастя, хочуть виховувати дітей, доглядати стареньких батьків. Що ж, перед бездонним горем родичів нам залишається зняти шляпи та подякувати провидінню – цього разу розірвало не мене...

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

СИДИ ВДОМА - НЕ ГУЛЯЙ або КОМУ ЗРОБИЛИ ГІРШЕ?

СЛІДЧИЙ З ОСОБЛИВО ВАЖЛИВИХ СПРАВ ГЕНЕРАЛЬНОЇ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ВІДМОВИВ ЕКС-ПРЕМ'ЄРУ, ЛІДЕРУ ПАРТІЇ «БАТЬКІВЩИНА» ЮЛІІ ТИМОШЕНКО У ПРОХАННІ ЗАЛИШИТИ МЕЖІ УКРАЇНИ ДЛЯ ПОЇЗДКИ ДО БРЮССЕЛЯ ЧЕРЕЗ ПІДПISКУ ПРО НЕВИЇЗД.

Прокуратура мотивує своє рішення тим, що на вказаний час призначено слідчі дії у справі. Крім того, є оперативна інформація, буцімто Тимошенко має намір скористатися поїздкою за кордон, аби ухилитися від слідства.

Президент Європейського парламенту Єжи Бузек планував 2 лютого зустрітися з пані Тимошенко, тож направив до України офіційне запрошення для лідера «Батьківщини». Відповідного листа 27 січня завірено нотаріально, в ньому дотримані всі вимоги, на яких наполягала Генпрокуратура. Як уточнили в прес-службі БЮТ, Тимошенко мала провести у Брюсселі три дні - з 31 січня до

2 лютого. 26 січня їй відмовили у проханні щодо поїздки через надання запрошення без належного оформлення.

«Дозволити виїхати особі, яка дала підписку про невиїзд, - це не обов'язок, а право слідчого, його пряма процесуальна компетенція», - заявили в Генпрокуратурі. Натомість дипломатичними кулуарами «гуляє» неофіційна інформація, мовляв, необдумане рішення ГПУ може зіграти злий жарт з українським режимом. Радник экс-прем'єра Григорій Гмиря зазначив, що твердолобість влади, безсумнівно, зумовить різку реакцію світової спільноти

та розставить всі крапки над «і» щодо «вибіркового правосуддя» в Україні.

До санкцій справа, можливо, й не дійде, але позитивний імідж Януковича буде відчутно зіпсований. І навпаки, за Леді Ю. остаточно закріпиться статус безстрашної опозиціонерки, яку репресіями та утисками примушують мовчати. Зрозуміло, що за таких обставин політична вага экс-голови уряду «роздується» до величезних міжнародних масштабів. Може пан Генпрокурор таємно працює проти Президента? Чи власні амбіції ставить вище здорового глузду?

Олесь М'ЯСНИЙ

ПІДСЛУХАНІ РОЗМОВИ ПРО ВСЬО!

Горохівський націоналіст пан Михайло щойно повернувся з Софійської площі. Він не чіпав своєї тещі Гані (не любив сваритися з Коливаном), а тому посилено шукав собі скромнішу жертву. Бажано кацапа, а краще кацапку, щоб, часом, по пиці не «віддячила». Як відомо, людські бажання мають чарівну тенденцію матеріалізуватися. Отже, перед патріотом несподівано «намалювалася» русофільна українофобка Людка Путін. Вона мітингів не визнавала. Більше полюбляла самогонку, тож утретє за день поспішала «за пальним» до знайомого «бариги».

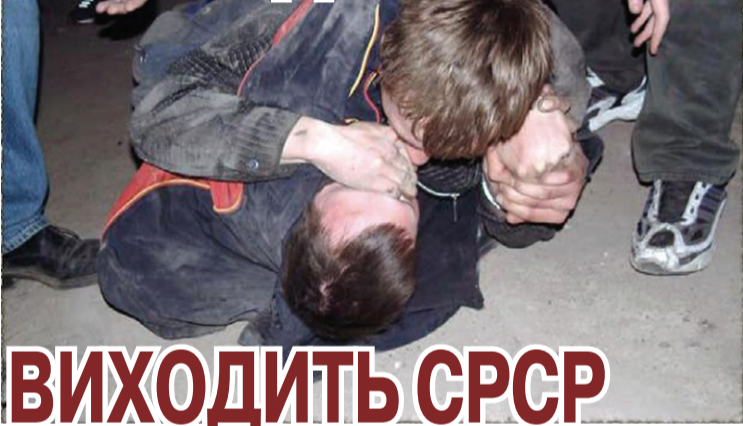
- Слава Україні! - привітався Мишко до сусідки.
- Шоб ти здох, алкан! - відповіла Людмила.
- От імені всіх українців поздравляю тебе з Днем злуки! - урочисто проголосив націоналіст.
- Шо-о? От хохол придуркуватий. Опять шото видумав! Геть з дороги, а то розчавлю.

Істинний інтелігент Мишко чекав на офіційну погрозу, а отримавши її, завзято штурхонув тітку в безрозмірні груди, так би мовити, без попереднього повідомлення війни. Від несподіванки Путін гепнулася на слизький асфальт усіма своїми ста сорока кілами так, що земля здригнулася, наче в 1976-му від землетрусу.

- Йо-о... - матом заводала підбита «п'ята колона». - Шоб ти здох іще маленьким, шоб ти на старість імені свого не помнів, шоб ти...

На цьому місці пані Людмила взяла тайм-аут. Не придумала наступного прокльону, чи просто не спромоглася виконувати дві функції водночас: лаятися і перевертатися зі спини на живіт. До того ж стан її поглибився кількома неприємними обставинами: по-перше, Мишко заховався від помсти за парканом, по-друге, свідками ганьби стали кілька язикатих сусідів, а по-третє, згряя Єгорових собак раптом вирішила підняти статус за рахунок незграбної «гори», яка безпорадно махала кінцівками на засніженому асфальті. Зазвичай лагідні пси накинулись на Людку з усіх боків, гавкаючи і хапаючи за дебели гомілки. На гвалт вискочила Людина доня Руслана. Зовні вона не відрізнялася від мами, навіть молодшою не здавалася... По-

ЩО НЕ СВЯТКУЄМО, А ВСЕ ОДНО

ВИХОДИТЬ СРСР

» ДЕНЬ ЗЛУКИ 22 СІЧНЯ 2010 РОКУ В КИЄВІ ДОБИГАВ ЗАКОНОМІРНОГО КІНЦЯ. «ЖОВТО-БЛАКИТНІ» ТА «СИНЬО-ЖОВТІ» ПОВЕРТАЛИСЯ ДОДОМУ ОКРЕМО, З ВІДЧУТТЯМ МОРАЛЬНОГО ЗАДОВОЛЕННЯ ТА АМОРАЛЬНОГО БАЖАННЯ НАБИТИ МОРДУ ПОЛІТИЧНИМ ОПОНЕНТАМ. А ОСОБЛИВО ТЕЩІ, ЯКА ПРИ БУДЬ-ЯКОМУ РОЗКЛАДІ ПОТРАПЛЯЄ ДО ТАБОРУ «АБСОЛЮТНИХ» ВОРОГІВ. НА ЖАЛЬ, У ДЕЯКИХ ІНДИВІДІВ ВУЛИЦІ ГОРОХОВОЇ ТЕЩІ ПЕРЕБУВАЛИ «ПОЗА ЗОНОЮ ДОСЯЖНОСТІ»: В ІНШОМУ МІСТІ, ІНШОМУ СВІТІ, АБО Й ГІРШЕ - ПІД ОСОБИСТОЮ ОХОРОНОЮ ДІЛЬНИЧНОГО МІЛІЦІАНТА КОЛИВАНА.

сусідськи допомогти заклятій подружці поквапилася «регіоналка» Рая, яка щойно повернулася з Майдану Незалежності (махала прапором за 15 погодинних гривень). Проте в ажіотажі Руслана не вгадала шляхетного наміру «спасительки» і «зарядила» їй проміж очей величезним брудним кулаком.

- А-ах ти су-ука годована! - голосно констатувала пані Раїса, жваво хапаючи «ударну» Руслану за «солом'яні» патли.

А вже потім до галасливих «дуелянток», собак, та Людки, котра так і не повернулася на живіт, долучились майже всі мешканці славнозвісної вулиці. Бійка була на славу: весела, гамірна, з матюками, піснями та політичними лозунгами. Одне слово - справжнє свято! І закінчилась небанально. Повз «купу малу» повільно проїхав чорний «лексус». Із відчиненого вікна автівки вилетів шикарний недопалок, приземлившись неподалік від перекинутої Людки. Вгледівши несподіваний «дарунок», вона нарешті спромоглася прийняти пристойнішу позу «рак на стрьомі» і швидко-швидко доповзти до тліючого «бичка». Затягнувшись дармовим димом, Путін зупинила розбрат несподіваною фразою: «Хороший человек. Скоріше всього руський! У хохла і покурить не допросієся! Одно слово - варвари!» Після такого резюме вуличний загал почав розбідатися по домівах. І тільки оточений притихлими собаками дядько Єгор здивовано потис кістлявими плечима: «А ото нехрен було?»

А вже наступного ранку вся Горохова прокинулася побита, покусана, подряпана, але з оптимістичним відчуттям особистої перемоги. Точно як у добрі радянські часи. Навіть старенька Мишкова теща Ганя, що десять років не вставала з ліжка та цілодобово охоронялася державою (дільничним інспектором Коливаном), виявила на своєму посиченому зморшками обличчі невеличкий синець. Звідки взявся? Ганя не пригадувала. А що ви хотіли - дев'ятий десяток доживає, страждальниця. Але з оптимізмом, з відчуттям особистої перемоги...

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

КІНО ТА УКРАЇНЦІ...

Кадри з українсько-французького фільму «Сафо»

ЦЕ МАЛЕНЬКИЙ КРОК ДЛЯ ЛЮДИНИ...

Український короткометражний фільм став лауреатом конкурсу Life in a day, який організував відеосервіс Youtube. Кінороботу «Іванки. Один день у Карпатах», що розповідає про життя пастухів, які живуть у горах, презентував киянин Борис Гришкевич.

За правилами конкурсу Life in a day, кожен бажаючий міг зняти власний короткометражний фільм про один день зі свого життя. З надісланих відео, які приходили з усього світу, журі відібрало ролик, що потім будуть змонтовані в одну повнометражну стрічку.

Лауреат конкурсу, режисер Гришкевич розповів, що ідея сюжету виникла несподівано, коли вони разом зі співавторами Денисом Мельником і Дмитром Міннялом дивились «Тіні забутих предків» у сільському будинку культури на Закарпатті. «Ми зрозуміли, що це знак, тож повинні знімати саме їх (пастухів - авт.). Взяти намет, гайнули в гори, почекали день, поки вівчарі звикнуть до нас і не звертатимуть

» ТАК ЧИ ІНАКШЕ, А КІНО В УКРАЇНІ ЗНИМАЮТЬ. НА ЖАЛЬ, ВЕЛИКОЇ ПОПУЛЯРНОСТІ ВОНО НЕ МАЄ І РЕНТАБЕЛЬНИМ НЕ Є. ЧОГО НЕ СКАЖЕШ ПРО ГОЛЛІВУДСЬКУ КІНОІНДУСТРІЮ, ЩО ЗАРОБЛЯЄ КОЛОСАЛЬНІ ГРОШІ. ТА ДЕЯКІ СПРОБИ СТВОРИТИ ЯКІСНІ ФІЛЬМИ (НАПРИКЛАД, УКРАЇНСЬКО-ФРАНЦУЗЬКА СТРІЧКА «САФО», КОТРА МАЛА НЕВЕЛИКИЙ УСПІХ І НАВІТЬ СПРИЧИНИЛА СКАНДАЛ) В НАШІЙ КРАЇНІ ПРОДОВЖУЮТЬ РОБИТИ.

уваги на камеру. Звісно, у планах було режисувати... Але, як завжди, життя розпорядилося інакше. Довелося зняти абсолютно документальне кіно», - розповідає Гришкевич.

Ідею для свого фільму режисер запозичив у неперевершеного Параджанова. Можливо, саме завдяки цьому короткометражка мала такий успіх? Отже, незважаючи на маленьку перемогу, в українському кіно прориву не відбулося. У чому ж причина «застійності» нашої кіноіндустрії?

ЄДИНИЙ ШЛЯХ – ЧЕРЕЗ МОСКВУ?

Про причини, через які українське кіно не затребуване на батьківщині, ми поговорили з людиною, безпосередньо

пов'язаною з українським кіновиробництвом - режисером Віталієм Потрухом.

- Віталію, як на Вашу думку, чим відрізняється українське сучасне кіно від російського чи голлівудського?

- Тим, що його просто немає. А якщо є, то дуже неякісне.

- Чи існує дефіцит сценаріїв?

- Дефіцит сценаріїв є скрізь, навіть у Голлівуді. Попит на ідеї завжди вищий, ніж пропозиція. Це закон мистецтва.

- Що з професійністю виконавців?

- Є кілька визнаних у світі українських акторів, зокрема Богдан Ступка та Іван Гаврилюк. Професіонали є, але тут їм робити нічого, і вони відразу їдуть до Москви.

- Чи є в Україні ресурси, які дозволяють зняти хороший сучасний фільм?

- Гроші в людей є, але знімати кіно немає сенсу. Це нерентабельно. Хіба що з розрахунком на Росію.

- Який жанр, на Вашу думку, нині найпопулярніший?

- Нічого не змінилося... Популярними лишилися мелодрами, комедії, бойовики. Подивіться, що продається на розкладках, ось вам і відповідь.

- Чи важко догодити українському глядачеві?

- Український глядач невибагливий. Догодити йому легко.

- Як Ви ставитеся до дублювання і субтитрування стрічок українською?

- Нормально. Це природний процес повернення

української мови, хоча в чомусь, звичайно, болючий.

- Як щодо спроб створити популярне кіно в Україні («Штольня», «Сафо» тощо)?

- Іншого шляху немає, потрібно намагатися. Щоправда, поки всі спроби невдали.

- Над чим Ви наразі працюєте?

- Над сценарієм за власною книжкою. Екранізація здійснюватиметься на московські гроші.

- Про що буде фільм?

- Про майбутні фільми ще нічого невідомо... У кінематографі криза. Все тільки у планах. Коли і що буде - поки не говоримо.

- Кого з режисерів вважаєте справжнім майстром своєї справи?

- Переважно кінокласиків: Андрія Тарковського, Серджіо Леоне, Френсіса Копполу, Мікеланджело Антоніоні... З сучасних митців - майже нікого не бачу.

Юлія БОЯРСЬКОВА

НАЙВІДОМІШИЙ РОМАН МАРІЇ МАТІОС БУДЕ ЕКРАНІЗОВАНО

» РОМАН МАРІЇ МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ» ЗБИРАЮТЬСЯ ЕКРАНІЗУВАТИ. ПРО ЦЕ АВТОРКА ТВОРУ ПОВІДОМИЛА НА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЇ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОМУ АКАДЕМІЧНОМУ ОБЛАСНОМУ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОМУ ТЕАТРІ ІМ. І. ФРАНКА.

«Фільм про «Дарусю» буде. Це я вам кажу напевно, - заявила письменниця. - Водночас сподіваюся, що люди, які беруться за проект, прочитали книгу так, як я її писала, тож зроблять фільм професійно». Пані Марія не уточнила, хто і коли зніматиме стрічку. Зазначила лише, що

наразі знімальна група перебуває у процесі переговорів».

Також стало відомо, що після «Солодкої Дарусі» і «Нації» Івано-Франківський обласний академічний музично-драматичний театр планує дати сценічне життя виставі за твором М. Матіос «Майже

ніколи не навпаки». Музику для постановки попередньо погодився написати Святослав Вакарчук, а керівник театру Ростислав Держипільський зазначив: «Вдруге перечитую «Майже ніколи не навпаки». Я живу цим матеріалом, виношую ідею постановки».

ТУРКАМ СПОДОБАЛАСЬ «РОКСОЛАНА»

» ОДИН ІЗ ТУРЕЦЬКИХ ТЕЛЕКАНАЛІВ МАЄ НАМІР КУПИТИ БАГАТОСЕРІЙНИЙ ФІЛЬМ «РОКСОЛАНА» УКРАЇНСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА, ЩО ПРИНІС ПОПУЛЯРНІСТЬ ВИКОНАВЦІ ГОЛОВНОЇ РОЛІ ОЛЬЗІ СУМСЬКІЙ.

«Буквально днями я зустрічалася з представниками одного з найбільших турецьких каналів, - поділилася планами актриса. - Вони хочуть закупити наш серіал. Відзнявши кілька пілотних серій турецької версії «Роксолани», продюсери зрозуміли, що проект не дуже сподобався глядачам. Тому, побачивши в Інтернеті кілька епізодів з нашого фільму, зацікавилися. Тепер представники тамтешнього телебачення готові купити 56 серій. Якщо все складеться благополучно, я полечу до Стамбула безпосередньо для переговорів, презентації та широкої промо-кампанії».

За словами Ольги Сумської, хоч раніше «Роксолану» й критикували, вважаючи не зовсім успішним продуктом, час довів, що інтерес до фільму не вщухає. Стрічку навіть рекомендують молодому поколінню. «Вона збудує почуття патріотизму. Ось це і є найцінніше - ми посягли національне зерно. Можемо продемонструвати фільм і за десять-двадцять років. Він залишиться в історії», - говорить актриса.

ТАБАЧНИКОВА

ГРАМОТА

» 31 СІЧНЯ ПІД СТІНАМИ КОМІТЕТІВ ВЕРХОВНОЇ РАДИ ВІДБУЛАСЯ АКЦІЯ ПРОТЕСТУ ЗА УЧАСТІ СТУДЕНТІВ КІЇВСЬКИХ ВИШІВ. ПОНАД СОТНЯ МІТИНГУВАЛЬНИКІВ ПРОТЕСТУВАЛА ПРОТИ ОСВІТНІХ РЕФОРМ МІНІСТРА ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ ДМИТРА ТАБАЧНИКА. СТУДЕНТИ СКАНДУВАЛИ: «ЗНАННЯ - НЕ ТОВАР, УНІВЕР - НЕ БАЗАР». УЧАСНИКИ АКЦІЇ ПОЯСНИЛИ, ЩО ЇХ НЕ ВЛАШТУЄ ПЕРСПЕКТИВА СКОРОЧЕННЯ ДЕРЖЗАМОВЛЕННЯ І ЛІКВІДАЦІЯ АВТОНОМІЇ ВУЗІВ.

Депутати протискувалися на засідання погоджувальної ради крізь натовп, а їм услід студенти кидали зім'яті аркуші конспектів.

Нагадаємо, раніше віце-спікер Микола Томенко запропонував викликати до Парламенту міністра Д. Табачника, аби той розповів, на що абітурієнтам і студентам чекати в новому році. «Мільйони школярів, студентів та їхні батьки ста-

ють заручниками невідомого, яке чекає на них в 2011 році... Я буду наполягати, щоб 4 лютого... ми заслухали міністра освіти і науки... Хоч він пояснить, якою буде державна політика у сфері освіти України, щоб знову напередодні вступних іспитів у нас не стояли кілометрові черги, і батьки з дітьми не втрачали свідомість, не знаючи, якою буде система вступної кампанії», - сказав він.

У свою чергу, Дмитро Табачник порадив заступниці Голови Адміністрації Президента піти у відставку. «Існує світовий досвід: якщо чиновник не згоден з кадровою політикою Президента чи Прем'єр-міністра, у нього... є дуже простий вихід - подати у відставку», - відповів на слова Ганни Герман міністр освіти України.

«ЧОРНИЙ СПИСОК» ЖЕНИХІВ

» В АМЕРИЦІ КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК СКЛАВ ПЕРЕЛІК ТИПІВ ЧОЛОВІКІВ, ЗА ЯКИХ НЕ ВАРТО ВИХОДИТИ ЗАМІЖ.

Спіраючись на життєвий досвід, отець Коннор дозволив собі давати поради юним дівчатам і дорослим жінкам, які не впевнені у своєму виборі. Пастир заявляє, що жінка часом може закохатися не в ту людину, а це вкрай рідко призводить до щастя у шлюбі.

До «чорного списку» женихів отця Пата Коннора потрапили такі типи **мужчин:**

1. Чоловіки, котрі не мають друзів.
2. Мамині синочки.
3. Чоловіки, які здатні принизити подругу привселюдно.
4. Скупердяї та марнотрати.
5. Ті, хто грубо і по-хамськи поводяться з обслуговуючим персоналом.
6. Мужчини, не здатні посміятися над собою.
7. Чоловіки, які не бажають брати на себе відповідальність і ділити її з близькими.
8. Ті, хто не тримає слово і не виконує обіцянки.

ПАРХОМІВСЬКИЙ ХРАМ ПРИКРАСИВ БИ СОБОЮ ПАРИЖ

» ЦЕ НЕ ПЕРЕБІЛЬШЕННЯ І НЕ ПУСТІ СЛОВА ДЛЯ ВСЮДИСУЩИХ ТУРИСТІВ. У ПАРИЖІ БАГАТО ЧОГО Є: ХРАМИ, ПАЛАЦИ, МОСТИ, НАВІТЬ СВОЯ СКЛЯНА ПІРАМІДА. А СКІЛЬКИ СЕРЕД НИХ ЄДИНИХ ТА НЕПОВТОРНИХ? ТАКОЇ РОЗКОШІ, ВИБАЧТЕ, І В ПАРИЖІ ЗАБАГАТО НЕ БУВАЄ (СКЛЯНА ПІРАМІДА ВЗАГАЛІ – ВТОРИННА НІКЧЕМНА ПОДОБА). А В СЕЛІ ПАРХОМІВКА ВОЛОДАРСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ СТОІТЬ ПРАВОСЛАВНИЙ ХРАМ, ПОДІБНОГО ДО ЯКОГО ВЖЕ ТОЧНО НІДЕ В СВІТІ НЕ ЗНАЙТИ.

Історія його зведення й освячення більше схожа на середньовічну легенду, ніж на історичну реальність. Почнемо з того, що Свято-Покровська церква мала стати усипальницею для місцевого поміщика Віктора Федоровича Голубева – особи непересічної, якщо не сказати видатної. Свого часу він закінчив Петербурзький університет інженерів шляхів зв'язку, був членом брянського акціонерного товариства. Прагнувши прислужитися розвитку вітчизняної промисловості, брав участь у заснуванні кількох заводів у Катеринославі (сучасний Дніпропетровськ). Подорожуючи Київщиною, звернув увагу на село Пархомівка, з першого погляду закохавшись у його ліси, луки, родючі чорноземи. От і побудував собі на березі річки Тарган розкішний палац. Проте померти дове-

лося за кордоном, в Італії. 1903 року шанований аристократ віддав Богові душу, встигнувши перед кончиною заповісти поховати себе в уподобаній Пархомівці. Саме для батьківської усипальниці діти Голубева розпочали того ж таки 1903 року будівництво Свято-Покровської церкви. А закінчили за чотири роки 1907-го.

Новозбудована культова споруда вирізнялася такою кричущою неординарністю, що деякий час Російське православ'я навідріз відмовлялося визнавати храм. Тут чудернацьки сплелися містичні арабески далекого Сходу й архітектурні прийоми романської школи та стародавнього новгородського стилю. І не дивно. Славетний архітектор Володимир Олександрович Покровський і геніальні художники Реріх та Пермінов, які, власне, створили остаточний вигляд шедевра, завжди схилялися перед величчю загадкового Сходу.

Храм має базилікову структуру, де середній неф вирізняється найбільшою висотою та шириною, а вхід до приміщення пролягає крізь масштабну дзвіницю. До південного боку Храму примикає невеликий приділ (колишня усипальниця поміщика). За ескізами Миколи Реріха дві унікальні мозаїчні композиції виконав талановитий мозаїст Володимир Фролов, зробивши це так точно, що вражений Реріх поставив під ними власний підпис. Внутрішні розписи Пермінова дивують дохристиянським арійським виглядом,

під самим куполом дзвіниці розташовані таємничі масонські символи (хрести, драбина, цвяхи, молоток), композиційне поєднання яких не повторюється більше ніде в світі. Подейкують, що під дзвіницею закодоване попередження для царської родини щодо її швидкої загибелі.

Після жовтневого перевороту доля споруди склалася не менш трагічно. Більшовиків зацікавили скарби, нібито заховані у могилі мецената. Вони сплюжили склеп, дістали забальзамоване тіло Голубева і, не знайшовши нічого цінного, викинули його просто на вулицю. Тільки за кілька днів чуйні мешканці таємно перепоховали останки неподалік сільського цвинтаря. Церкву, за пролетарською звичкою, перетворили на складське приміщення. З часом унікальна споруда занепадає і напевно зруйнувалася б остаточно, якби у 1988 році до України з Індії не приїхав син Миколи Реріха, який дуже здивувався, що славетна споруда досі існує. Родина Реріхів вважала пархомівські мозаїки назавжди втраченими. Долею архітектурного шедевра перейнялася дружина тодішнього Генсека Компартії СРСР Раїса Горбачова. Про це дізналися в Києві і терміново розпочали реставраційні роботи. Так Свято-Покровська церква в Пархомівці народилася ще раз, аби назавжди залишитися перлиною української та світової архітектури початку двадцятого сторіччя.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

10 НАЙКРАЩИХ АЛЬБОМІВ 2010-ГО (ПОП, РОК, АЛЬТЕРНАТИВА, РЕП)

» УСЛІД ЗА ПРОВІДНИМИ СПЕЦІАЛІЗОВАНИМИ ЖУРНАЛАМИ СВІТУ, «ГІПУ» ПРОПОНУЄ ВЛАСНИЙ ВАРІАНТ НАЙБІЛЬШ ВДАЛИХ МУЗИЧНИХ ПЛАТІВОК РОКУ, ЩО МІНУВ.

Взагалі, хоч як прикро це визнавати, 2010-й виявився вельми бідним періодом на нові відкриття, таланти й, відповідно, вартісні платівки. Криза, яка, за нашими спостереженнями, розпочалася три роки тому, нікуди не зникла, а в окремих моментах розрослася.

Аби коротко охарактеризувати її суть, доцільно вжити іменники на зразок «пустка» чи «вакуум»: наразі в світовій музиці утворилася порожня ніша, зумовлена відсутністю свіжих і оригінальних звершень на рівні стилів і напрямів.

Останній цілком сформований жанр, про який можна, без боязні помилитися, говорити як про оригінальний, був пост-рок. Зародившись на початку дев'яностих, досягши розквіту в другій половині того ж десятиліття, він майже цілком вихолостив свій потенціал уже на зорі «нульових». Чому майже? Тому що виникли два суміжні напрями - пост-метал і сладж - представники яких зуміли розвинути основні парадигми свого «легшого» попередника, необхідним чином видозмінивши їх.

НАРАЗІ Й НА ЦЬЙ НИВІ ПОТЕНЦІАЛ ВИЧЕРПАНО...

Приблизно в цей же період великої ваги набув інший стиль, який новим можна назвати умовно. Йдеться про оновлений пост-панк. Ряд колективів – The Strokes, Franz Ferdinand, Interpol, Kasabian – реанімували популярний у вісімдесятих «просто пост-панк», надихнувшись його новими музичними віяннями (електронікою, винаходами дев'яностих).

І ТУТ НИНІ – ПОВНИЙ АБЗАЦ...

Зваживши на окреслений вище контекст, «ГІПУ» сформувала власну версію найкращого з того, що було випущено впродовж 2010-го. З відповідною таблицею ви маєте змогу ознайомитися нижче, а ми спробуємо коротко охарактеризувати елітну п'ятірку позицій.

Почнемо з платівки Losing Sleep Едвіна Коллінза, екс-вокаліста відомої англійської групи вісімдесятих Orange Juice. Цей чоловік кілька боків тому пережив інсульт, дивом оклигав (тут головна роль у порятунку належить його дружині), а на початку осені випустив диск, од прослуховування котрого в окремі моменти просто сльози навертаються. Й-бо, важко навіть пригадати, коли востаннє доводилося чути настільки щемливу і зовсім не плаксиву, навпаки - життєствердну музику. А фраза з пісні I Still Believe in You «Я все ще вірю в Тебе. Сподіваюся, Ти все ще хочеш цьо-

го» - емблема ситуації, коли людина у біді зберегла віру (в Коллінза ліва частина тіла й досі майже нерухома)...

Поблизу призової трійки у нас лонгплей High Violet американців The National - однієї з двох груп у наведеному нижче списку, котрій я не можу дати стильове визначення. Поєднавши пост-панк, арт-рок і дарк-фолк, хлопці «майструють» інтелігентні, красиві й дивовижно світлі пісні. Чимось вони нагадують популярний на теренах колишнього СРСР Brazzaville. Однак, на відміну від проекту Девіда Брауна, «націоналісти» зуміли вилізти з вузьких шат «клубняку».

Джарвіс Коккер, екс-вокаліст Pulp, нещодавно вибрався з інших «шат» - шлюбних, що позитивно вплинуло на його творчість - сублимація, хоч як крути. Його злий, потужний, по-хорошому агресивний альбом Further Complications є, можливо, найбільш недооціненим із усіх британсь-

ких, що вийшли з січня до грудня 2010-го.

Платівці End Times гурту Eels із США також проблематично дати жанрову характеристику. Тут - то акустика, то блюз, то дарк-вейв, причому зроблено все спеціально спрощено, примітивізовано, наче недоладно, тобто перед нами - ознаки явища, що отримало назву лоу-фай (lo-fi). Це поняття застосовують для означення музики, свідомо зіграної й записаної на низькій якості. Як не парадоксально, саме цим якраз і досягається якість...

Ну й, нарешті, вершина. У платівці Total Life Forever, подарованій світу оксфордцями Foals, на перший погляд, немає нічого особливого. М'ясиста основа - пост-фанк, розбавлений пост-панком, арт-роком і диско (цього компоненту дешиця). Втім, правду кажуть: якщо є талант, будь-яка справа, навіть зроблена до того мільйон разів, зазвучить по-новому.

Володимир БАНЯС

№2 Альбом

1. Total Life Forever (Тотальне життя — назавжди)
2. End Times (Кінець часів)
3. Further Complications (Подальші ускладнення)
4. High Violet (Високий фіолет)
5. Losing Sleep (Втрачаючи сон)
6. The Suburbs (Передмістя)
7. Hidden (Прихований)
8. Plastic Beach (Пластиковий пляж)
9. My Beautiful Dark Twisted Fantasy
10. Teen Dream (Мрія підлітка)

Напрямок

Напрямок	Виконавець
пост-фанк	Foals (Жеребці)
лоу-фай	Eels (Вурґи)
глем-рок	Jarvis Cocker
пост-панк	The National
пост-панк	Edwyn Collins
інді-рок	Arcade Fire (Вогняний залп)
нео-арт-рок	These New Puritans
альт-пен	Gorillaz (Горили)
реп	Kanye West
дрім-поп	Beach House

ГЕННАДІЙ ВІВДЕНКО: «СПОЧАТКУ МИ БАГАТІЄМО,

ПОЧИНАЄТЬСЯ ДЕМОКРАТІЯ»

» ЕКОНОМІЧНА ЖУРНАЛІСТИКА ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ ВІД ІНШИХ ЇЇ РІЗНОВИДІВ НЕ ЛИШЕ СКЛАДНІСТЮ СПРИЙНЯТТЯ, А Й КІЛЬКІСТЮ ЗУСИЛЬ, ЯКІ МАЄ ВИТРАТИТИ РЕПОРТЕР, АБИ ЗДОБУТИ ТУ ЧИ ІНШУ ІНФОРМАЦІЮ ТА ЗНАННЯ. ГЕННАДІЙ ВІВДЕНКО – ОДИН ІЗ ТАКИХ ЖУРНАЛІСТІВ. ЙОГО ШЛЯХ ДО ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ НЕ БУВ ПРОСТИЙ ТА ШВИДКИЙ. ЕКОНОМІКА, ЗА ЙОГО ВИСЛОВОМ, ЦЕ НЕ ПОДІЇ, А ЗМІНА ТЕНДЕНЦІЙ. ПРО ПРОФЕСІЙНІ ТОНКОЩІ, ЛЮБОВ ДО ПРАЦІ ТА СПОСОБИ ПРИМНОЖЕННЯ КАПІТАЛУ МИ ПОГОВОРИЛИ З РЕПОРТЕРОМ ТЕЛЕКАНАЛУ «ІНТЕР».

«УКРАЇНЕЦЬ НЕ ЗАРОБЛЯЄ СТІЛЬКИ, АБИ ІНВЕСТУВАТИ»

- Де краще примножувати капітал звичайній людині? Вкласти в банки, інвестиційні фонди, нерухомість, коштовності, зберігати під матрацом?

- Завжди потрібно інвестувати. Бо протягом останніх 500 років людство не винайшло нічого більш ефективного для розвитку економіки, а отже, і всіх інших галузей. Не буває бідних країн, в яких процвітає культура й освіта, або ж політика і демократія. Спочатку ми багатіємо, а тоді в нас починається демократія. Перші економічні теорії – це теорії накопичування. Від діда до батька, від батька до сина переходили у спадок якісь статки.

500 років тому винайшли акціонерні товариства, тоді виникла теорія швидкого обертання капіталу. І відтоді стали доступними збагачення тут і зараз, а не через покоління.

Коли людина планує інвестувати, вона має розуміти, що саме хоче отримати. Якщо є мета зберегти гроші, то треба обирати більш-менш надійні місця. Ті ж банки. Якщо людина прагне примножити капітал і згодна йти на ризик, то можна користуватися інструментами фондового ринку. Купувати акції. У кого є що інвестувати, знають, як це робити. Середньостатистичний українець ще не заробив стільки грошей, аби інвестувати.

- Як Ви ставитеся до нещодавно розпочатого Сергієм Мавроді фінансового проекту «МММ-2011»? Чи варто йому довіряти? У чому зиск для засновника, адже він заявляє, що не візьме собі ні копійки. Чи це просто примха затягую афериста?

- Я б не брався характеризувати Мавроді як особистість. У певних людей завжди було присутнє бажання заробити гроші, не докладаючи жодних зусиль.

Як можна вкладати гроші, не вивчивши досконало, про що взагалі йдеться? Скрізь і завжди трапляються ділки, які вміють скористатися вашою необізнаністю. Незалежно від країни чи культурного розвитку нації. Наприклад, у США більшість гравців на фондовому ринку – це домогосподарки. Вони знають, що таке деривативи й опціон. Проте і там трапляються фінансові піраміди. Наприклад, піраміда Мердока.

Зрештою, в результаті діяльності подібних структур хтось завжди програє. Уявімо гіпотетично, що в подібну піраміду вклади гроші всі жителі планети. Програє той, хто зробить це останній. Програші неминучі. Тож чи є сенс?

Розмову вела
Юлія БОЯРСЬКОВА

«ЖУРНАЛІСТ – ЦЕ ТЕЖ АКТИВ»

- Ви займаєтеся економічною тематикою. Чому обрали саме цей шлях?

- Мене ця тема зацікавила. Питання економіки та фінансів відіграють велику роль у житті людей. Коли я почав робити економічні матеріали, потроху «в'їхав» у тонкощі і термінологію, то став володіти певною «ексклюзивною» інформацією. Інколи людина не хоче навчатись нового через лінощі. Мовляв, я цього не розумію, мені нецікаво. Це відмовки. Нерозуміння тонкощів економічного світу було неабиякою перешкодою для мене. Спочатку, читаючи спеціалізовані економічні видання, не завжди розумів, про що йдеться. Наразі ж добре володію тематикою. На все потрібен час і праця. Будь-який журналіст – це теж актив. Отже, має значення, як він себе подає і продає.

- Чим економіст-телевізійник відрізняється від газетяра? У чому складність роботи?

- Економіст-телевізійник – це стереотип. Тележурналіст, якщо порівнювати з майстром, знає, як обробляти метал. Газетяр робить те саме, але з деревом. І не має значення – робиш ти стілець чи квітку. Підходи і методи ті самі. Треба пояснити, що сталося, коли відбулося, чим закінчиться, які наслідки матиме у житті людей. Газетяру в чомусь легше. Він може посилатися на певні джерела, котрі обов'язково показувати. Чи написати чудову статтю після телефонної розмови. На телебаченні ж головне – картинка.

«ЕКОНОМІЧНІ СЮЖЕТИ ТЕЖ МОЖНА РОБИТИ ЦІКАВИМИ»

- Як зробити вдалу картинку для економічного сюжету?

- Приміром, коли ми робимо матеріал про проблемні банки, що припинили виплати по депозитах, то першим кадром мають бути не нудні обличчя банкірів, а пікетування вкладників перед його стінами, їхні емоції – це привертає увагу глядача. Ще один приклад із останніх сюжетів – Янукович домовляється про інвестиції з Японії. Це гроші, що надійдуть з одного електронного рахунку на інший. Що показувати? Вогники на серверах? Найяскравіше, що вдалося відзняти під час цього візиту, – це японський швидкісний потяг. Такий собі символ фінансової і технологічної могутності цієї держави, знак привабливості Японії, того, що вкладені інвестиції принесуть вдалий результат. Ми показуємо спочатку потяг, а потім розповідаємо, що відбулося, як це вплине на життя людей. Тобто економічні сюжети теж можна робити цікавими.

«ПОЛІТИКА – ЦЕ ПІДРОЗДІЛ РЕКЛАМИ»

- Чому економіка тісно пов'язана з політикою? Чи є це конструктивним поєднанням? Чи можливий інший шлях?

- Скоріш за все, політика є надбудовою економіки. Або ж забарвленням.

Корчинський якось сказав чудову фразу: «Політика – це підрозділ комерційної реклами». Тобто політика входить у загальну систему економіки, відповідає за зовнішньо-ідеологічне спрямування перерозподілу промислових активів і людських ресурсів.

- А як же ідеологія партії?

- Політика вторинна після економіки. Вона виникає після того, як сформувалися економічні відносини, і починає пояснювати чи керувати процесом перерозподілу все тих же активів та людських ресурсів. Не потрібно обманювати себе.

«ОДНА ЛЮДИНА НЕ ЗДАТНА ЗРОБИТИ АБСОЛЮТНО НІЧОГО»

- Ви часто стикаєтеся з відомими та заможими людьми. Чим вони відрізняються від «простих смертних»?

- Нічим. Адам Сміт казав: «Якщо я працюватиму 24 години на добу, сім днів на тиждень, то успіх прийде до мене сам собою». Перше, що потрібне для успіху, – працездатність. Якщо людина спочатку наполегливо працювала, щоб отримати певні активи, а потім припинила це робити, то втратить їх. Друге – це опинитися в потрібному місці у потрібний час. Як у спорті – хтось вдало зробив передачу, інший забив гол.

- Тобто, бізнес – це командний «вид спорту»?

- Починаючи від малого бізнесу, де нібито одна людина, і закінчуючи промисловими комбінатами, успіх робить команда. Одна людина не здатна зробити абсолютно нічого. Так само і на телебаченні.

ЗАГАДКА ЄВГЕНА ПЕТРОВА

» ЦЕЙ ПИСЬМЕННИК – ОДИН ІЗ СЛАВНОЗВІСНИХ СПІВАВТОРІВ ЛЕГЕНДАРНОГО ТВОРУ «12 СТИЛЬЦІВ» – МАВ ДИВНЕ І РІДКІСНЕ ХОБІ: ВСЕ ЖИТТЯ КОЛЕКЦІОНУВАВ КОНВЕРТИ... ВІД ВЛАСНИХ ЛИСТІВ!

Робив він це так – відправляв лист у якусь країну. Все, крім назви держави, він вигадував – місто, вулицю, номер будинку та ім'я адресата. Тому за місяць-півтора конверт повертався, але вже прикрашений різнокольоровими іноземними штампелями, головним із яких був: «Адресат помилковий».

Але у квітні 1939-го Євген Петров вирішив «потурбувати» поштове відомство Нової Зеландії. Він придумав місто під назвою «Хайдбердвілл», вулицю «Райтбіч», будинок «7» і адресата «Мерілл Оджина Уейзлі».

У листі написав англійською: «Дорогий Мерілле! Прийми щирі співчуття у зв'язку зі смертю дядька Піта. Кріпись, друже. Вибач, що довго не писав. Сподіваюся, що з Інгрід все гаразд. Цілуй доньку. Вона, напевно, зовсім доросла. Твій Євген».

Минуло понад два місяці, проте лист із відповідною позначкою не повертався. Петров вирішив, що того загубили, і забув про нього. Аж ось у серпні він дочекався... послання у відповідь. Спочатку літератор вирішив, що хтось пожартував з нього в

його ж дусі. Але, коли прочитав зворотну адресу, йому стало не до жартів.

На конверті було написано: «Нова Зеландія, Хайдбердвілл, Райтбіч, 7, Мерілл Оджин Уейзлі». І все це підтверджував синій штампель «Нова Зеландія, пошта Хайдбердвілл». Текст листа був такий: «Дорогий Євгене! Дякую за співчуття. Безглузда смерть дядька Піта приголомшила нас, тож, сподіваюся, ти пробачиш мені затримку з відповіддю. Ми з Інгрід часто згадуємо ті два дні, що ти був із нами. Глорія зовсім доросла і восени піде у другий клас. Вона досі зберігає ведмедика, якого ти їй привіз із Росії».

Письменник ніколи не їздив до Нової Зеландії, тож був приголомшений, побачивши на фотографії міцної статури чоловіча, котрий обіймав... його самого, Петрова! На зворотному боці знімка було написано: «9 жовтня 1938 року». Тут жартівникові стало зле, адже саме тоді він перебував у лікарні в несвідомому стані з важким запаленням легень. Тоді протягом

кількох днів лікарі боролися за його життя, не приховуючи від рідних, що шансів вижити майже немає. Щоб розібратися з цим чи то непорозумінням, чи то містиккою, Петров написав ще одного листа до Нової Зеландії, але відповіді не дочекався: почалася Друга світова війна. З перших днів він став військовим кореспондентом «Правди» й «Інформбюро». Колеги не впізнавали його - замкнутого, замисленого, сумного.

1942 року літак, на якому Євген Петров летів із району бойових дій, пропав. Швидше за все, був збитий над ворожою територією. І у той самий день на його московську адресу надійшов лист від Уейзлі. Мерілл захоплювався мужністю радянських людей і непокоївся за життя самого Євгена. Зокрема, він писав: «Я злякався, коли ти став купатися в озері. Вода була дуже холодною. Хай там як ти віриш у долю і кажеш, буцімто тобі судилося розбитися в літаку, а не потонути. Благаю, будь обережний! Якщо можеш, менше літай».

«От і маєш! – вигукне не надто обізнаний читач. – Довкола ж самі білборди, що запрошують сюди Євро-2012. Не можемо ж ми не товаришувати з керманічами, котрі, власне, нам (у тандемі з поляками) це свято й доручили. Проте це за логікою, а кондова правда зовсім інша. Можна гадати, чи з власної ініціативи генеральний секретар ФІФА пан Жером Вальке надіслав лист-попередження своєму колезі в Києві Олександрові Бандурку, чи цю депешу «організував» офіс у Лабораторному провулку задля збереження позицій під захистом найвищої у світовому футболі інстанції. Проте питання постало більш ніж жорстко.

Один із соратників Зеппа Блаттера стверджує швидше прокурорською, ніж епістолярною мовою, що на XII Конгресі ФФУ спроба відсторонити діючого президента федерації була зумовлена впливом на певні кола делегатів форуму з боку інституцій влади. Цитує: «...Деякі з цих членів вимагали скликання позачергової генеральної асамблеї внаслідок тиску з боку урядових представників та інших осіб, сторонніх по відношенню до ФФУ. Окрім того, деякі засідання на місцях

членства винної країни. Не більше й не менше!

Останній аргумент недвозначно загрожує дискваліфікацією наших команд усіх рівнів, яку ФІФА здатна запровадити практично без права на оскарження. Себто, прощавай не лише омріяний європейський турнір у чотирьох містах України, але й участь у календарних змаганнях серед клубів, збірних та профільних колективів – разом із кадетськими та студентськими. Колись українці поспішали до Варшави, аби «розурулити» конфлікт Польської футбольної спілки та їхнього міністерства спорту. Тоді наших сусідів було вчасно врятовано від виключення з турнірного процесу. Тепер і ми можемо загрузнути в подібній халепі. Якщо, звичайно, камарад Вальке не страшає нас найрішучішими санкціями, наче двічника у школі – погрозами залишити на другий рік у тому ж навчальному класі.

Зрозуміло, війна з ФІФА, а відтак з нашим симпатиком Мішелем Платіні в масштабі УЄФА, нічого позитивного не віщує. Сергій Стороженко в інтерв'ю телеканалу «Футбол», безумовно, не коментував доцільність

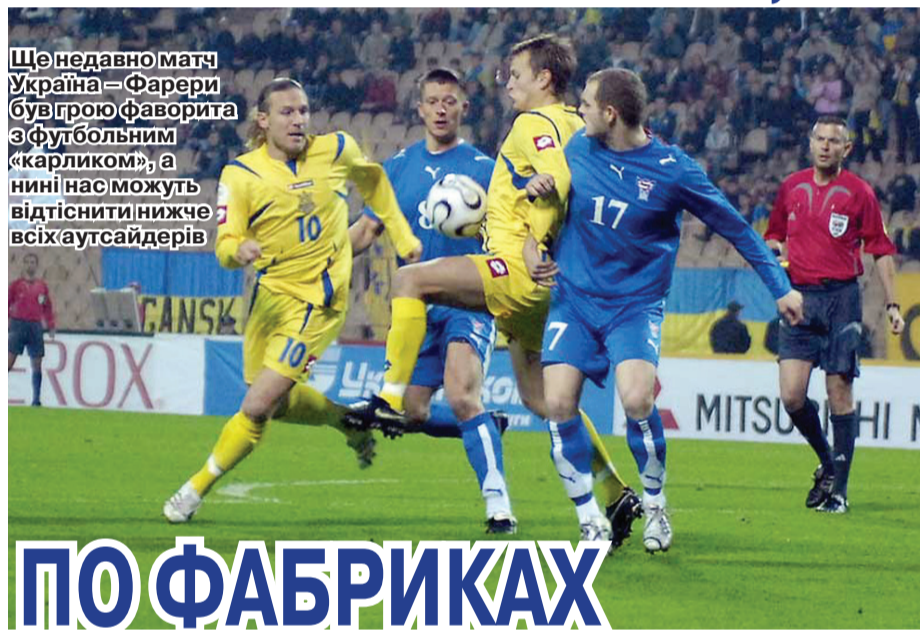
ЗИМОВА СЕСІЯ В ЕРЗУРУМІ

» У РОЗПАЛІ 25-ТА ЗА ЛІКОМ ВСЕСВІТНЯ ЗИМОВА УНІВЕРСАДА В ТУРЕЧЧИНІ. ДО ДЕЛЕГАЦІЇ ВІД УКРАЇНИ UVІЙШЛО ПОНАД ПІВСОТНІ УЧАСНИКІВ, ЯКІ ЗМАГАЮТЬСЯ У ВОСЬМИ ВИДАХ СПОРТУ.

Катерина ГРИГОРЕНКО (№6) – велітіпровідних гонщиць.

ТОВАРИШУ ВАЛЬКЕ,

ПО ФАБРИКАХ ДИМНИХ...

» 4 ЛЮТОГО 2011 РОКУ НЕ ПОЗНАЧЕНО ОСОБЛИВИМ ГРИФОМ У 4 ФУТБОЛЬНОМУ КАЛЕНДАРІ ПЛАНЕТИ. АЛЕ ДЛЯ УКРАЇНИ ПЕРША П'ЯТНИЦЯ ОСТАНЬНОГО МІСЯЦЯ ЗИМИ МАТИМЕ СТАТУС КОНТРОЛЬНОЇ ДОБИ. НЕ ПІЗНІШЕ ЦЬОГО ДНЯ ДО ШТАБ-КВАРТИРИ ФІФА В ЦЮРИХУ МУСИТЬ НАДІЙТИ ПАКЕТ ДОКУМЕНТІВ, ЩО ЗАСВІДЧУВАВ БИ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ У НАШІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ ФЕДЕРАЦІЇ.

були проведені не відповідно до правил та регламентних норм... Особливо слід наголосити, що згідно зі ст. 13 пар. 1 та ст. 17 статуту ФІФА, його члени повинні керувати своїми справами незалежно від будь-яких третіх осіб... Крім того, наявними є очевидні ознаки того, що з урахуванням нинішнього контексту, втручання не припиниться».

Ну хоч декламує із Маяковського: «Товариш Ленин (тільки цього разу – Вальке), по фабрикам дымным... вашим, товариш, именем дышим, боремся и живем». Опоненти Григорія Суркіса, хоча б перший віце-президент Сергій Стороженко, який апелював 11 січня на адресу ФІФА, вбачають у меморандумі зі Швейцарії своєрідну охоронну грамоту до чинних очільників федерації. І все замкнулося б на особистих антипатіях, якби не резюме від герра Вальке: «ФІФА вимагає, щоб ФФУ забезпечила незмінність свого діючого Виконавчого комітету до закінчення терміну його легітимних повноважень у 2012 році... Надати відповідне підтвердження до 4 лютого 2011-го від уповноважених керівних органів ФФУ, що вони цю вимогу виконуватимуть». Альтернативою в Цюриху називають призупинення

тексту за підписом Вальке. Юрист він досвідчений, розумий, які наслідки може мати така оцінка. Харків'янин лише нагадав про 38 колективних членів ФФУ, у яких накопичилися претензії до Григорія Суркіса. Начебто й речових доказів використання адмінресурсу в «обробці» делегатів у регіонах, за його словами, виявлено не було. Мовляв, збирайте, Григорію Михайловичу, виконком, а там побалакаємо у прозорому форматі! Пан Стороженко, до речі, не надто ризикує, але, якщо пролунають заяви посадовців з держустанов, нам доведеться справді переперелювати.

По-більшовицьки вірною принципом демократичного централізму виявила себе й УЄФА. Її генсек Джанні Інфантіно продублював Києву застереження а-ля ФІФА, додавши тезу про «нерозумність» проведення на теренах України фінальних змагань Євро-2012 у разі виключення ФФУ та її команд з усіх турнірів. А от крайній термін відповіді лишив без змін.

Коли верстався цей номер «ГПУ», ще тривало одержання федерацією письмових свідчень від її осередків на місцях та інших колективних суб'єктів ФФУ щодо припинення деструктивних дій.

Медальний почин зробила в Ерзурумї (тепер хоч знаємо, що не Анталією єдиною приваблює берег турецький!) гонщиця Катерина Григоренко. На дистанції 5 км класичним стилем вона, втрутившись між італійкою Віржинією де Мартін та майбутньою чемпіонкою Алією Іксановою з Росії, завоювала «срібло». Наступного дня в так званому дуатлоні (5+5 км різними стилями), де Іксанову й Григоренку потіснила словачка Альона Прохазкова, доробком нашої землячки стала «бронза».

Та який би був «виторг» на зимовій біржі для українців без біатлону? У вівторок спринтерське «золото» вибороли Артем Прима (гонка на 10 км) та Віта Семеренко (7,5). Загалом же нагород у нас виявилось вчора три. А вже «срібло» на відстані в 6,4

тим, пропустивши вперед росіянина Євгена Гаранічева. Мимоволі з'являється апетит таким складом зірвати куш і під час естафети, яка в програмі Універсиади – попереду. Зауважимо, що Сергій та Артем – корінні чернігівці, але в анкеті першого вказано місцевий педуніверситет, тоді як у Прими – Харківська державна зооветеринарна академія. Сумчанка Семеренко – майбутній податківець, але «мито» з суперниць охоче знімає вже тепер. Було б доречним вказати наставників цих медалістів. Приму готує Олександр Ворчак, Семенов – Віталій Урбанович та батько Олександр Семенов, Семеренко – Григорій Шамрай.

...Слід зазначити, що універсіадний відлік нагород ведемо, якщо брати до уваги суверенні команди на міжнародній арені, з 1993-го. Тобто дебютували на рік раніше

принесли навіть хокеїсти (1999 рік – словацький Попрад) та гонщик Роман Лейбюк (2005 – австрійський Інсбрук, дистанція 10 км). Наголосую на цьому, аби підкреслити – ті вершини, які нереальні на чемпіонатах світу для країни, де відсутня сучасна база підготовки, можна все-таки записати до свого доробку у «вузівському» форматі.

Хоча тут ведеться давня дискусія: більшість провідних спортивних держав Заходу делегує на універсіаду маловідомих атлетів, ледь не звичайнісіньких завісників інститутських бібліотек, а нам треба задля високого результату залучати майстрів із основного складу національної збірної. Це не надто радує фахівців Міністерства освіти, які змушені парирувати «наїзди» преси. Істина, як завжди, посередині. Ректорати з деканатами допомагають «збірникам» здобути престижну освіту, хоча ті відвідують аудиторії, м'яко кажучи, нерегулярно. При цьому наявність на певному факультеті серйозних спортсменів, які захищають кольори не лише своїх міст, областей та відомств, але й України, – чудовий взірць для молоді.

Й не варто вважати, буцімто потрапити на Універсіаду – легке завдання для кожного кандидата до національної команди. Ось вам приклад лижниці Марії Лосевої. Попервах її кандидатуру не розглядали взагалі, але, поліпшивши показники на Кубку України в Тисовці, етапі Кубка Європи в Харкові й на турнірах під егідою FIS у Фінляндії, вона буквально «продерлася» до турецької заявки. Наставник збірної Володимир Нечаєв сподівається на неї так само, як на учасників торішньої Олімпіади у Ванкувері Марину Анцибор, Катерину Григоренко та Віталія Штуня.

Аналогічний прискіпливий відбір проводили й у біатлоні. Одна з прогресуючих наших «стріляючих лижниць» Олена Підгрушна дуже хотіла випробувати себе на ерзурумських трасах, але, як мовиться, невчасно захворіла. Звісно, подружки прагнуть не здати позицій. А вже гідно скласти цю спортивну сесію – було б справою престижу.

Артем ПРІМА пізнав смак студентського «золота».

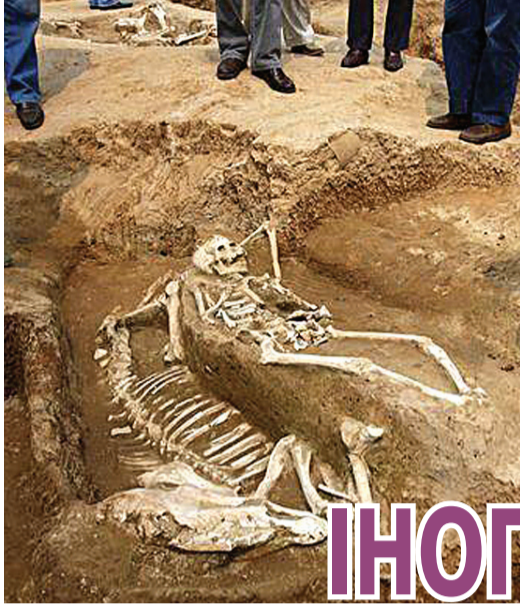
секунди від переможця отримав Сергій Семенов. Цікаво, що обидва уникнули промахів на вогневих рубежах. Віта дозволила собі один патрон вгатити «повз касу», але на лижні її так ніхто й не наздогнав. Відзначилися Ірина Перевага Семеренко над російською біатлоністкою Євгенією Седовою та болгаркою Емілією Йордановою була відчутною – 39,2 та 47,9 секунди відповідно.

Ледь не доповнив чоловічий подіум Олег Бережний, проте «пришвартувався» четвер-

від Олімпіади-1994 у Ліллекхаммері. Почин на студентській ниві зробили тоді на трасах польського Закопане собі один патрон вгатити «повз касу», але на лижні її так ніхто й не наздогнав. Відзначилися Ірина Перевага Семеренко над російською біатлоністкою Євгенією Седовою та болгаркою Емілією Йордановою була відчутною – 39,2 та 47,9 секунди відповідно.

Ледь не доповнив чоловічий подіум Олег Бережний, проте «пришвартувався» четвер-

В АФРИЦІ ЗНАЙДЕНО ПОХОВАННЯ

СЕНСАЦІЙНЕ ВІДКРИТТЯ АНТРОПОЛОГІВ СПРИЧИНИЛО ШОК У НАУКОВОМУ СВІТІ. НЕЩО-ДАВНО В ЦЕНТРАЛЬНИХ РАЙОНАХ ЧОРНОГО КОНТИНЕНТУ ВЧЕНІ РОЗКОПАЛИ ПОХОВАННЯ ДИВНИХ ІСТОТ, ЯКІ ЗОВСІМ НЕ «ТЯГНУТЬ» НА СТАРОДАВНІХ АФРИКАНСІВ. ВРАХОВУЮЧИ МІСЦЕВІ ТРАДИЦІЇ, КЛАДОВИЩЕ МАЄ ДЕЩО НЕАДЕКВАТНИЙ ВИГЛЯД. ВОНО СКЛАДАЄТЬСЯ З СОРОКА «БРАТНІХ МОГИЛ», РОЗТАШОВАНИХ НА ПОВЕРХНІ ЗЕМЛІ У ВИГЛЯДІ «РУНІЧНОГО» МАЛЮНКУ.

ІНОПЛАНЕТЯН

У кожній могилі знайшли свій останній притулок п'ять небачених індивідів, останки яких лише здають нагадувати людські. Цвинтарю понад 500 років, а загальна кількість «мешканців» становить 200 тіл, які добре збереглися. До речі, ретельне дослідження довело, що, скоріше за все, вони належать представникам позаземної цивілізації. Зріст гуманоїдів – близько двох метрів. Вони мали короткі ноги та руки. Але найбільший подив зумовлюють їхні голови: непропорційні, приплюснуті з боків, без належних отворів для рота, носа та очей. Тобто суцільна кістка, порожня всередині. Відомий швейцарський антрополог Уго Делі вважає, що ці істоти, ймовірно, не володіли звуковою мовою в нашому

розумінні, а спілкувалися між собою телепатично. Також, за відсутності очей, вони користувалися іншим варіантом локації. Можливо, пересувалися за допомогою біологічного радару, схожого на той, яким послуговуються кажани. Яким чином і за яких обставин у Центральній Африці з'явилося це неймовірне поховання? Наразі напевно це хтось відповість на це запитання. Вчені висувують гіпотези про внутрішній конфлікт у колонії інопланетян, несподіваний напад аборигенів та загадкову африканську хворобу, яка «викосила» неадаптованих до місцевих умов прибульців. Щоправда, існує паралельна версія – буцімто на африканському цвинтарі похоронені не високорозвинуті гості з зірком, а лише залишки стародавніх генетичних виродків. Хоча, на думку

спеціалістів, це здається ще більшою таємницею. Що могло так спотворити людей, збільшити їхній зріст, вкоротити руки та ноги й повністю змінити фізіологію? Навіть припустити, що це давні люди, важко. Нам залишається сподіватись, що колись науковці спроможуться таки відповісти хоч на частину запитань, які поставили перед ними. Розкриють і оприлюднять результати своїх досліджень... Бо таємниці прикрашають наше повсякдення, роблять його не таким буденним, лише за умови швидкої розгадки. На відміну від нерозгаданих таємниць, які псуують настрій, підвищують кислотність та погіршують функціонування шлунково-кишкового тракту. Дуже не хотілося б цього.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 7 до 13 лютого)

Овен (21.03-20.04). Протягом усього тижня Ви будете налаштовані вкрай романтично. Попереду чекають нові цікаві зустрічі. Відносини розвиватимуться стрімко, проте так само швидко й завершуватимуться. Аби уникнути розчарування, не надавайте їм надто великого значення.

Телець (21.04-20.05). Не намагайтеся голосно заявити про себе чи виділитися – це не дасть бажаного результату. Ваш авантюрний настрій спричинить зміни в емоційному житті. Ті, хто раніше Вам подобався, раптом здадуться нецікавими і нудними. Або навпаки, Ви почнете симпатизувати тим, кого раніше не помічали.

Близнюки (21.05-21.06). Ви привертатимете увагу представників протилежної статі. Однак не слід приділяти надто велику увагу випадковим захопленням. Цей тиждень ідеальний для яскравих, однак нетривалих стосунків.

Рак (22.06-22.07). Зверніть увагу на раціон. Особливо це стосується тих, хто страждає на захворювання нирок. Дайте старим справам нове життя. Тоді Ви зможете рішуче й сміливо відстоювати свої інтереси та домогтися визнання у професійному оточенні. Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.

Лев (23.07-23.08). Ви продемонструєте винахідливість і фантазію, аби звернути на себе увагу тих, хто Вам небайдужий. Однак не переборщити із фліртом. Наразі Ваша сексуальність стрімко зростає, тож може викликати надмірну наполегливість з боку протилежної статі. Сприятливий день – п'ятниця.

Діва (24.08-23.09). У цей період не варто наважуватися на нові «революційні» зміни, адже вони обов'язково супроводжуватимуться суперечками і сварками. Також цей тиждень не надто сприяє знайомству коханого чи коханої з Вашими батьками. Чим менше буде приводів для конфліктів поколінь, тим краще.

Терези (24.09-23.10). Сумлінно вчитесь. Саме зараз можуть виникнути проблеми у знаннях, які важко буде відновити. Попереду чекає делікатна зустріч, яка стане початком серйозних стосунків. Найміцнішими будуть взаємини, що почнуться у п'ятницю, суботу чи неділю.

Скорпіон (24.10-22.11). Менше слів, більше дій – от що має стати головним гаслом наступного тижня. Це вдалий час для початку грандіозних справ. У Вас буде вдосталь енергії, щоб втілити у життя найзаповітніші мрії. Перші позитивні результати Ви побачите вже наприкінці тижня. Сприятливі дні – четвер, субота.

Стрілець (23.11-21.12). Найкращий час для змін у зовнішньому вигляді. Експериментуйте, не бійтесь яскравих кольорів та незвичних фасонів. Якщо не забувати про почуття міри, Ви матимете приголомшливий вигляд. Коло друзів може зазнати радикальних змін.

Козеріг (22.12-20.01). Попереду період вирішення матеріальних проблем. Зосередьтесь на роботі. Всередині тижня можливі незаплановані трати. Цей час не надто сприятливий для спілкування. Спроби зав'язати стосунки з представниками протилежної статі будуть успішними.

Водолій (21.01-20.02). Дійте рішуче і впевнено. Вам треба негайно проявити себе. Добре обміркуйте все, що маєте сказати і вдіяти, не дослухайтесь жодних порад. Наразі найкращий порадник – Ваша інтуїція. Сприятливий день – четвер.

Риби (21.02-20.03). На Вас чекає незвичний тиждень, сповнений пригод і яскравих вражень. Ви здатні здійснювати вчинки, що здивують не лише оточуючих, а й Вас. Це ті дні, коли можуть відбуватися маленькі дива, коли неможливе стає можливим. Сприятливий день – середа, несприятливий – четвер.

АНЕКДОТИ ВІД ГПУ

При такій зарплаті робота перетворюється на хобі!

Хлопчик, побачивши як мама купує упаковку туалетного паперу:
- Це наш запас на зиму?

Оголошення: «Загублено мобільний! Хто знайшов, прохання видалити відеофайл «Я і Толік. Перший раз».

У нас все робиться не з проста, от якби ще не здуру...

- Якщо я - корова, то ти зоофіл!

Дитинство закінчується тоді, коли хочеться, щоб бажання виконував не Дід Мороз, а Снігурка.

Висококваліфікований хірург допоможе погано-

му танцюристу...

Третій не зайвий, третій – запасний...

Місце клізми змінити не можна!

Нас пам'ятають, поки ми заважаємо іншим.

Гінеколог до стоматолога:
- То тобі не в зубах колупатись!

ПРО ВАШУ ВДАЧУ РОЗПОВІСТЬ...

БІЛЬШІСТЬ ЛЮДЕЙ НАДАЄ ПЕРЕВАГУ ПЕВНИЙ КОЛЬОРОВІЙ ГАМІ. КОМУСЬ ПОДОБАЄТЬСЯ НЕБЕСНО-БЛАКИТНИЙ, БО ВІН ПІДКРЕСЛЮЄ КРАСУ ОЧЕЙ, А КОМУСЬ – ЗАСПОКІЙЛИВИЙ ЗЕЛЕНИЙ. У БУДЬ-ЯКОМУ ВИПАДКУ, УЛЮБЛЕНИЙ КОЛІР МОЖЕ БАГАТО ЧОГО РОЗПОВІСТИ ПРО ВАС.

УЛЮБЛЕНИЙ КОЛІР

Червоний - пристрасть, гнів і... високий кров'яний тиск. Люди, яким він подобається, люблять отримувати все й одразу.
Помаранчевий - чуттєвість, оскільки він - пом'якшений червоний. Дуже близький до золота, що є кольором успіху і багатства. Ті, кому він подобається, здатні на ширі почуття і інтуїтивно налаштовані на успіх.
Жовтий - життєва сила, влада, але це далеко не ознаки романтичної натури. Люблять жовтий егоцентричні люди, тож уважно слідкуйте за кількістю займенників «Я», що злітають з ваших вуст.
Зелений - любов, життя і достаток. Так чому б нам не дарувати коханим папороть замість троянд на свята? Зелений - чиста, гуманістична любов, а не бурхливий роман. Більше того, любителі цього кольору мають палке серце. Для них суспільне благо важливіше від власного.
Синій - ясність, чарівність і спілкування.

Незалежно від відтінку, любитель цього кольору на підсвідомому рівні посилає сигнали оточуючим: «Мені подобається, коли мене розуміють». Якщо синій ваш улюблений колір, вам завжди є що сказати, оскільки вміння красиво говорити - ваш козир.
Бузковий - ілюзії, уява і фантазія. Поєднує в собі сором'язливість, романтику, флірт, грайливість і очікування. Але хіба легше жити у світі фантазій? Деякі любителі бузкового кольору відповідають на це запитання ствердно.
Білий - світло, поєднання всіх кольорів. Білий колір символізує чистоту і духовність. Також він характеризує простоту. Люди, які люблять білий колір, швидше за все, люблять чистоту і порядок.
Чорний - поєднання всіх кольорів, тільки він представляє не чистоту, а щось невідоме, таємне. Чорний стримує потік інформації, тож інші мають самі здогадатися, що саме ви приховуєте...

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу – автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

ГПУ

Шеф-редактор Валерій СТЕПАНЮК

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції: Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06582 **Індекс у каталозі: 60953**

E-mail: gputele@bigmir.net ; www.gipu.com.ua

4 820114 730015